

ת"פ 38334/04/21 - מדינת ישראל ע"י נגד דור סעדה ע"י

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 38334-04-21 מדינת ישראל נ' סעדה

כבוד השופטת רבקה גלט	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נעים	
דור סעדה ע"י ב"כ עוה"ד תן עמי	

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 24 שנים, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, המחזיק 5 אישומים בעבירות התפרצות לכלי רכב וגרימת נזקים, וכן החזקת סכין, אשר בוצעו כולן ביום 9.4.21, בסמוך לשעה 20:00, בחניון המרכז לבריאות הנפש באר יעקב.

על פי עובדות האישום הראשון, באותו מועד פרץ הנאשם למשאית וולוו השייכת למתלון 1, בכך שניפץ חלון קדמי, נכנס לרכב ופיזר חפצים שונים. בגין כך, הורשע בעבירות של התפרצות לרכב לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), וחבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק.

על פי עובדות האישום השני, באותו מועד פרץ הנאשם לאוטובוס השייך למתלון 2, בכך שפתח את הדלת הקדמית באופן שאינו ידוע, נכנס לרכב ופיזר חפצים שונים. בגין כך, הורשע בעבירה של התפרצות לרכב לפי סעיף 413 סיפא לחוק.

על פי עובדות האישום השלישי, באותו מועד פרץ הנאשם למיניבוס השייך למתלון 2, בכך שניפץ חלון קדמי, פתח את הדלת באופן שאינו ידוע, נכנס לרכב והשליך חפצים שונים אל מחוץ למיניבוס. למתלון נגרם נזק בסך כולל של ₪ 887. בגין כך, הורשע בעבירות של התפרצות לרכב לפי סעיף 413 סיפא לחוק, וחבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק.

על פי עובדות האישום הרביעי, באותו מועד פרץ הנאשם למיניבוס השייך למתלון 2, בכך שניפץ חלון אחורי, באמצעות אבן שהשליך, וגרם נזק בסך של ₪ 1,755. בגין כך, הורשע בעבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק.

על פי עובדות האישום החמישי, באותו מועד החזיק הנאשם בסכין, ובגין כך הורשע בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק.

הטיעונים לעונש

ב"כ התביעה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, שהורשע כבר בעבירות אלימות, סמים, והחזקת סכין. נטען כי העבירות פגעו בקניינו של הפרט, וכי מתחם העונש ההולם בגין כל המיוחס לו בכתב האישום נע בין 15 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר. התביעה ציינה כי היא ערה לכך שכל העבירות בוצעו באותו מועד, אך עולה כי הנאשם מצוי בהתדרדרות, ואף לא השכיל ליטול את היד שהושטה לו כשהופנה לבחינת התאמה לבית המשפט הקהילתי. עוד נטען כי אמנם לא נגנב דבר מכלי הרכב, אך אין להקל ראש בעצם הפריצות ובגרימת הנזקים. במכלול הנסיבות עתרה התביעה להטיל 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי בעבירות בהן הורשע, קנס ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בהודאת הנאשם, ונטילת האחריות. בנוסף, הפנה לכך שלאחר תיקון כתב האישום, ברור שעסקינן בפרשה אחת שהתרחשה בפרק זמן קצר במהלך ערב יחיד, וכי למעשה לא מדובר בעבירות רכוש "רגילות", אלא בסוג של וונדליזם בלתי מוסבר מצד הנאשם, ללא תכנון וללא מטרה, כשהיה ככל הנראה בגילופין. הנאשם לא גנב דבר, ולא ניסה להימלט מן השוטרים. בנוגע להחזקת הסכין, הפנה לכך שמדובר בסכין יפנית אשר לטענת הנאשם, הוא מצא אותה במקום, ולא היה גוון אלים להחזקתה. נטען כי אין לנאשם עבר פלילי מכביד, וכי צמח בסביבה קשה, כשהוריו לא היו מסוגלים לגדלו, חי אצל סבתו ושתי אחיותיו נמסרו לאימוץ. נסיבות אלה, תרמו להיגררותו לעבירות. בנוסף, נטען כי הנאשם מתפקד בתחום הנמוך של הנורמה מבחינה קוגניטיבית, ונוטל טיפול תרופתי. למרות קשייו, חשוב לו לתפקד והוא עובד עם סבו בתחום השיפוצים. נוכח הנסיבות, עתר ב"כ הנאשם להימנע משליחתו למאסר, ולהסתפק בעבודות שירות.

הנאשם, בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על מה שעשה, מבין את הטעות ומנסה לשנות דרכו. את המעשים הסביר בכך שהיה שיכור. מאז האירוע, הוא נתון במעצר בית. בנוגע למעורבות טיפולית, אמר כי אינו מעוניין ללכת לשרות המבחן.

מתחם העונש ההולם

עבירות רכוש המבוצעות כלפי כלי רכב נועדו להגן על האינטרס החברתי של שמירת קניינו של הפרט. במיוחד יש צורך להגן על כלי רכב שהם רכוש רב ערך, אשר לא ניתן לשמרו בתוך הבית פנימה, אלא הוא נותר מידי יום בחנייה ברשות הרבים.

בנוסף, כבר נכתב רבות אודות פגיעתן הרעה של עבירות כלפי כלי רכב בשוק הביטוח ומחירי הפרמיות, באופן היוצר השלכות ציבוריות רחבות היקף, הפוגעות בציבור כולו.

לא אחת הוגדרו עבירות הרכוש כלפי כלי רכב בפסיקת בית המשפט העליון כתופעה חמורה שיש להילחם בה, באשר הפכה ל"מכת מדינה" (רע"פ 9992/06 אלעד וקנין נ' מד"י (7.11.07)).

ואמנם, לא פעם מטילים בתי המשפט ענשי מאסר בפועל בגין עבירות של התפרצות לכלי רכב וגניבה מתוכם (רע"פ 1200/11 יעקובוב נ' מד"י (14.2.11); רע"פ 6257/11 בדר נ' מד"י (27.10.11); רע"פ 7949/04 קרמנצקי נ' מד"י (27.12.04); רע"פ 5313/12 שווקי נ' מד"י (11.7.12); עפ"ג (מח' חי') 29738-08-14 מד"י נ' חאתום (27.8.14); ע"פ 4329/02 כהן נ' מד"י (4.6.02); ע"פ 3272/08 מד"י נ' אוחיון ואח' (24.9.08); ת.פ. 51338-01-12 מד"י נ' שררה (6.11.12); ת.פ. 20505-01-10 מד"י נ' עדרה (21.7.10); ת.פ. 19925-06-10 מד"י נ' עבד אל חמיד (22.3.11) ת.פ. 2030/09 מד"י נ' אמיר זהדה (3.11.10); ת.פ. 3342/09 מד"י נ' אבו רמוז (14.2.10)).

עם זאת, במקרים לא מועטים מסתפק בית המשפט בהטלת מאסר בעבודות שירות, זאת בייחוד כשאין המדובר בנאשם בעל פלילי מכביד, או כשנסיבות העבירה לא היו חמורות במיוחד, או בהתקיים שיקולי שיקום (רע"פ 4738/20 אבו סביתאן נ' מד"י (22.7.20); רע"פ 4665/21 אבו סעדה נ' מד"י (23.8.21); ע"פ 3272/08 מד"י נ' אוחיון ואח' (24.9.08); ת.פ. 9567-03-09 מד"י נ' עבאס (29.5.13); ע"פ 29957-04-13 (16.7.13); עפ"ג 18387-10-15 כנעאן נ' מד"י (10.2.16); ת.פ. 29253-07-12 מד"י נ' חאמד (6.11.14); ת.פ. 2340/09 מד"י נ' יוסף אלבחירי (29.12.10); ת.פ. 32308-06-10 מד"י נ' ולדימיר (3.5.11); ת"פ 57265-06-16 מד"י נ' צוציאשווילי (1.10.17) והמובאות שם.

בענייננו, הנאשם התפרץ לארבעה כלי רכב, אשר חנו בחניון מתחם ציבורי. לדעתי, מאפייני האישומים מובילים למסקנה שיש לראות במכלול העבירות כאירוע אחד, על פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מד"י (29.10.14)). בעניין זה, יש משקל מכריע לעובדה שכל העבירות בוצעו באותו ערב, בזו אחר זו, באותו חניון, ובדרך דומה של חדירה לתוך הרכב תוך גרימת נזק, אך ללא גניבה מתוכו. בנוסף, עולה כי שלושה מבין הרכבים היו בבעלות זהה, כך שמתקיים מבחן זהות הנפגעים. בעניין עבירת הסכין שבוצעה תוך כדי כך, אני סבורה כי אף היא ניתנת להיחשב כחלק מן ההתרחשות. לפיכך, ייקבע מתחם כולל לכל האישומים, אשר ייקח בחשבון את ריבוי העבירות.

יש לקחת בחשבון כי הרכבים שנפרצו היו רכבי עבודה, ושלושה מביניהם בבעלותו של אותו מתלונן, כך שיש להניח כי נגרמה לו טרדה רבה ופגיעה בהתנהלותו העסקית. לשלושה מבין כלי הרכב גרם הנאשם חבלה, בניפוץ חלון. כמו כן, השליך חפצים מתוך אחד הרכבים, והותיר אי סדר. כשנתפס, נמצאה על גופו סכין יפאנית, למרות שהיה בגילופין.

לצד האמור, ברור הוא כי אין המדובר בעבירות שתוכננו מראש, אלא בוצעו תחת השפעת אלכוהול. הנאשם לא גנב מאומה ולא ניסה להימלט מן השוטרים כשאותר. העובדה שהמשיך במעשיו מרכב לרכב ללא גניבת רכוש כלשהו, מלמדת לכאורה כי לא היתה לו כוונת גניבה. בנסיבות אלה, אני מסכימה עם ב"כ הנאשם בטענתו לפיה יש להתייחס לעבירות כאל מעשי הרס פוגעניים כלפי רכושם של אחרים, ולא כאל עבירות רכוש "קלאסיות" שנועדו להפיק רווח קל מרכוש הזולת.

לדעתי, בשים לב למאפייני האירוע ומדיניות הענישה הנוהגת, נע המתחם ההולם בין מאסר בעבודות שירות, ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

למרות גילו הצעיר, הספיק הנאשם לצבור הרשעות לחובתו. בשנת 2016 ובשנת 2018, הורשע בעבירות החזקת סכין והוטלו עליו עונשי מאסר מותנים. עוד הורשע בשנת 2018 בעבירות איומים והפרת הוראה חוקית. לאחר מכן, בשנת 2019 הורשע בעבירה של החזקת סמים, והוטל עליו עונש מותנה.

הנאשם לא היה מעוניין במתן תסקיר, לפיכך לא עומדת לפני תמונה מלאה של דמותו, ולא הועלו שיקולי שיקום. אמנם בא כוחו טען עבורו במסירות, אך לא הוצג שום מסמך לתמיכה בטענות אודות מגבלות וקשיים כפי שתוארו. במצב זה, קשה לייחס משקל משמעותי לטענות.

למרות סירובו של הנאשם למתן תסקיר, ובשל מאפייניו הייחודיים של המקרה, מצאתי לנכון ללכת לקראתו, ולהורות כי תינתן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בעניינו. זאת, תוך שהזהרתי את הנאשם כי אל לו להסתמך על ההפניה, שכן טרם גיבשתי עמדתי בשאלת העונש הראוי. למרבה הצער, מתברר כי הנאשם לא השכיל ליטול את היד שהושטה אליו, ולא התייצב צל הממונה, חרף שתי הזדמנויות שניתנו לו.

כפי שנכתב בהחלטה שניתנה זה עתה בפרוטוקול, אמש פנו ב"כ הצדדים בבקשה מוסכמת לדחייה נוספת של הדיון, על מנת שהנאשם יתייצב בכל זאת אצל הממונה. לכך נעתרתי לפני משורת הדין, בשל נסיבותיו של הנאשם. ואולם, למרבה הצער, התייצבו ב"כ הצדדים באולם, ומסרו כעת לבית המשפט כי הנאשם חזר בו, והוא מסרב לפנות אל הממונה. הנאשם אף הוא אמר כעת לבית המשפט שהוא עומד על בקשתו כי גזר הדין יינתן כעת. בית המשפט פנה אל הנאשם בניסיון לשכנעו בדבר הצורך בחוות דעת, אך הוא הודיע באופן נחרץ כי הוא מעוניין במתן גזר הדין בידיעה כי בית המשפט צפוי להטיל עליו עונש מאסר.

בנסיבות שנוצרו, ונוכח עמדת הנאשם, נסתם הגולל על האפשרות של הטלת עבודות שירות, ויש לגזור את הדין.

בסופו של יום, משלא הועלו שיקולי שיקום, ואף לא ניתנה חוות דעת הממונה, אין מנוס מהטלת עונש על פי עקרון ההלימה. ועדיין, יש להתחשב בכך שהנאשם מעולם לא נשא עונש מאסר בפועל. בבואי לקבוע את משך המאסר, אתחשב בגילו הצעיר, בטענות בעניין קורות חייו, ובסיכון הטמון במאסר עבור צעיר המצוי בשלבי גיבוש העצמי.

לאחר כל האמור, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 10 עד יום 14 לאפריל 2021.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש מסוג עוון, או החזקת סכין.

ד. פיצוי למתלונן 1 בסך 500 ₪.

פיצוי למתלונן 2 בסך 2,000 ₪.

הסכומים יופקדו ב-5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.1.23 ובכל 1 לחודש עוקב.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.